

Eseje, povídky, spojováký, úvahy (v rukopisech)

Na počátku nebylo nic, bylo nebylo nebylo bylo a to co bylo to přestával
být, tedy chaos vážení. Žhavé plyny proudící prostorem zvolna tuhly
Vznikaly první prakameny prahor a první vody mezi vodami. Tak plynula do-
ba ledová. Když tu náhle v hloubkách země a vod se probouzí život.
Vznikají prakorýši, korýši, trylobyté a jiní nehezci tvorové. Tak
jde doba dál. Tu se náhle mezi savci objevuje člověk. Ano vážení člověk,
člověk který myslí, člověk který pracuje, ovšem i naopak. Jenže co je to
člověk proti mě nadpřirozené bytosti. Prostěákové já bych vám ukázal divy.
Tak například bych vás mohl bez předchozího usnesení a předchozího schválení
proměnit ve stádo myší. Jenže známe se začnete hryzat zařízení, množit
se v ložích, znečišťovat inventář a správa sálu by byla nucena přistou-
pit k opravě sálu která je plánovaná až o pět let později. A proto nedělejt
te si iluze, nic takového neuvidíte. Ukáží vám daleko příjemější kouzlo
pro vás. Nechám rozezvučet tyto mrtvé nástroje a to pouhým pronesením př-
slušného zaklínadla.

HRAJTE!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Monolog ve sobě

14

Jak ten pr...

H.N.: Poslyšte, mluvím se jen o mně jako o Měm člověku, který slouží jako
školní pomůcka a to já naumím a dovoluji abych já udělal a vás a z vás
a taky z vás trochu a kousek drobných školních pomůcek. Podám školní
charakteristiku vás všech, bez rozdílu. Skritizuju je.
Vy... Vy... Vy... Vy...
Vy, kteří jste si zde tropili ze mne šálky, copak já jsem takovej, vždyť mám rád
všechno co je veselý, radostný a co je vlastně život. Já, my všichni ovšem bez
vás, jaký jste teď byli, minulý, dožad. A vy hned vo křik a kultu. Vím nejsem
takovej ideální, jakým jste chtěli snad mít, já jsem se narodil na špatný planetě,
ale co mi je do toho, neřekněte mi ale copak nemám mít v tom vašem světě ani trochu
fantazie? Mám na ni právo, jako vy na hloupost a pitomost. A co vy ubíjíte m-
ve mě a co já? Mám snad vaše ideály, dojmy, radosti, jako vy mě? Odpovězte!
Můžete! A bych měl snad větší právo a moc na to abych snížil vaše špatné vlastnosti
než vy? Můžete! Ale já se nečmá, mám svoji vlastní sílu, kterou vy
všech neznáte a vůbec ji nepoznáváte, jestli budete stále žít zde v tom vašem světě.
Máte zatemněný mozek, já taky snad, ale teď už ne vím to, jasně to cítím. Vy mě
nechte, ale já vás takzve, postnal jsem Vás, Vás o velkým V. Mám svůj vlastní svět
takový jak o něm psali moji básníci - uvnitř čistý a bez zlatých iniciál.
Mě postatí co mám.
Na skočili jste na špek, takový jste. Nysalíte si že mě stačí co mám, H E!
Chci víc, chci být člověkem, kterého nazýváte špat, abyste se nevy skryli
Vy si říkáte lidi!
Mám rád život slyšte, vy umíte!

"beatnick"

JAK SE DĚLÁ EKONOM .

Butno podotknouti, že zde najde o nějaký návod, jak dělat časopis oficiálně svaz Ekonom a který si za několik měsíců svého trvání/romají ten nový Ekonom a nově vznikl/ vyložíli název z vyšších pedagogických míst obecní plátek. Ještě že to bylo jen kartem. Je zde možnost o vyřízení objektivních podmínek, ze jakých a nesmírně mi potísel pracuje na nových Ekonomech hrstka nadšenců, které si za cíl navzdala slávu, jak si to řada jedinců v čaru myslí. Možná, že se zde taky bude povídat o tom, jak by se do něčeho chtělo kopnout, ale ona to tedy není nebo se to nemíjí s přec s nadšením, které není uměle živeno, jmena tou cestou, jakou jsme šli doposud při tvorbě Ekonomu.

A že to nebyla cesta lehká, o tom svědčí následující řádky.

Ruad od začátku, když se tým redaktorů sešel, jsem si řekli, že bychom měli poslat Ekonomu na jakousi úroveň, aby ji ekonomové otvírali aspoň s pocitem, že našou řízenou nebo skriptu. Řekli jsme si, že bychom měli celého časopisu, i když v do- savašné době máme jen náčrty představy o jeho ekonomii. Chce se totiž přejít od více méně literární koncepce k nějaké, která by rozvíjela obsah aspoň o to, co bylo zanedbáváno celou řadou let oficiálními ústy. A aby ekonom nepřipomínal cyklostylový program schůze n - té organizace, tak jsme se pustili i do formy. První číslo bylo ještě bez fotografií, ale už se zlepšily titulky článků, a v našem druhém čísle je aspoň trochu vidět snaha jak bychom to chtěli dále rozvíjet. Co se týče formy i co se týče obsahu. Co se týče ceny: pppppppppppppppppp.

Psáno na motto: Někteří lidé žijí v ideálech,
on však poznal, co to život je.

V jednom městě na světě, místo bližšího určení Evropský kontinent, ještě bližšího určení ČSSR a vůbec nejblíže určení Praha, žil on a ona anebo chcete-li dát přednost jí, jako představitelce dam, tedy ona a on. I když to není vůbec důležité. On založen trochu romanticky a přece se trochu blížil realitě. Kritické stejně třídě postavení a tím i stejně stačí o něm soudit: je krásný a ušlechtilý, životní názory abstraktní, životní zkušenosti mizivé, trochu šprt, ale to není důležité. Do soukromí mu nelesalo. On jich však nedbal a myslal si, že svůj životem, nikomu se neprotivím, jsem aktivní v ČSSR, jsem prostě řádný občan, budující komunismus - uvědomilý a skromný. Myslel si: Když byl na Západě, byl bych špatný a pokřivený charakter a sloužil bych za námit některým špičkovatelným. Myslel si a vždy si oddechl: Ještě, že tam ne- jsem, musel bych jít bojovat, třeba do Alžírů proti chudému lidu a já nemám vůbec rád střihu z kulmetů, hřmot přes jedoucích tanků, hukot letadel a padání pum. To radši budu bojovat samír a za to, aby svět nedopustil žádnou agresi: Chceme přece žít!

Ona byla nadšená funkcionářka, malíčkem levé ruky ovládala všechno, co se dělo. Až je a bude dít ve světě, to bylo její dobro a pro to jí měl taky rád, a nejen proto byla taková zvláštní, svým způsobem harká a přece měla i stinnou stránku a ta u ní převládala: počtečovala mnoho lidí, mezi jinými i jeho, idealizovala špatné hochy, kteří měli skofáplu sice hezkou a uklázanou, ale v jádru se podobali parazitům a schobotnicím. Její nos svíral se zemí 45 st. a mířil nákam k Siriu. Jm, který jí měl tak rád a který jí zbožňoval, pochudala a pozmínala se mu a myslala si, jaká jsem chytrá a dobrá.

Jednoho dne procitl. Očistil se z jejího nepřijemného vlivu. Zapůsobila na něho vešlejš prospěšná brigáda. Poznám jak velký úkol a jak velkou zásluhu má v životě mladých brigáda. Poznám dívku, která by byla prostá, jednoduchá, neměla žádná umělá nadstavby, byla upřímná a hlavně žila s životem, jaký je, nebála se přemělek, dívala se na svět svými tmavými opravdovými očima. I přestal se zabývat o tu první a začal jí říkat prostě a vřstílně: ty, divná. Prokoukl.

Ona stále zůstává ve svém starém světě, který je na povrchu moderní, stále idealizuje špatné hochy a stále se mu pozmíná a pohrdá jím. Netuší však nic.

On si říká:

Já žiji, ty divná, já si stále svým ideálním světem, jemuž říkám, že je správný a moderní a si procitněš zalituj si - to co bylo snad, to už se nevrátí. Já jsem však poznal ten pravý svět bez válek, loupeživých blokad a mám rád tu dívku, která prostě je.

1948 10.10.
Přítel: PRAVĚ

Pravdytať pospolná společnost
Má, mála
Byla by to snít dýšky ctnost?
Má šera, chápací a pak (bez) Dopřít: snad k mýšlím přes noc?

Časů několik věcí
Děti na dvakrát
Historii nasčítat
Víšeno a přeci všelozem...
A pak život.

Život, snad jinak krásu
sebe a dušy vřelky-vánu
Ale spíš ten nář.
Ty sedmiletí
adna ho pěl a bez fráz
ten pokoj, klid, radost a ne kóruce.

Kdo to byl Petr Páin?
Ty nemáš English?
A to chceš dnes říci? Snad mělo by se ušít
a dupiční dořít, ale jak
když ani nemáš svůj rodný.
A vyprávíš, však ono se to nějak prolísá a prokouše.

Co potom, pak...
MÁ ŠERA: Jasně takový, samý, jak těbe
o hodě má.
i makový, tebe víc a je, jako makový

A proto špičkově se vyjádří
a sni si stí na tvé
Spívej už víš proč říci
málem pro MĀ ŠERA

Pro te druhý, co tá díla říci
tady v naší sněženě. Miluj vás. A třeba i troškově balen